جام جم
فرهنگ
CULTURE
۵
یکشنبه ۲۷ اسفند ۱۴۰۲ شماره ۶۷۳۱

تعداد تماشاگران فیلم‌های نوروزی

شش فیلم اکران نوروزی در روزهای ابتدایی نمایش عمومی خود بیش از ۳۰۰ هزار نفر را میزبانی کرد.

اکران فیلم‌های نوروزی سینما در روزهای آخر هفته تکمیل‌تر شد و اگرچه هنوز «آسمان غرب» آماده اکران نشده و قرار است طی چند روز آینده به چرخه اکران اضافه شود، شش فیلم «نوروز»، «پرویزخان»، «تمساح خونی»، «بی‌بدن»، «ایلیا جستجوی قهرمان» و «آپاراتچی» روی پرده است.

فیلم تمساح خونی به کارگردانی جواد عزتی تا پیش از ظهر یکشنبه، حدود ۳۰۰ هزار بلیت فروخته و با اکران در ۴۳۹ سالن به فروش ۱۷ میلیارد و ۷۳۰ میلیون تومانی رسیده است.

فیلم دوم پرفروش‌های نوروزی «پرویزخان» به کارگردانی علی ثقفی است که در پنج روز اکران خود میزبان ۷۸۶۶ تماشاگر بوده و بیش از ۵۶۰ میلیون تومان هم فروش داشته است.

فیلم «بی‌بدن» ساخته مرتضی علیزاده نیز در سه روزی که از اکرانش می‌گذرد، با ۷۵۰۰ تماشاگر ۵۳۰ میلیون تومان بلیت فروخته است. «نوروز» به کارگردانی سهیل موفق با ۲۴۰۰ نفر تماشاگر ۱۴۹ میلیون تومان در سه روز فروش داشته است.

همچنین انیمیشن «ایلیا جستجوی قهرمان» با بیش از ۲۸۰۰ تماشاگر به فروش ۱۳۵ میلیون تومانی رسیده و «آپاراتچی» نیز در سه روز ابتدایی اکران خود با ۱۳۵۰ نفر تماشاگر ۸۹ میلیون تومان بلیت فروخته است.

«جام‌جم» وضعیت زیرساخت‌های سینمایی در سال ۱۴۰۲ را بررسی می‌کند

۶هزار صندلی سینما برای عدالت فرهنگی

نسرین بختیاری
گروه فرهنگ و هنر

یکی از مشکلات دیرینه سینمای ایران، نبود عدالت فرهنگی در ساخت، تخصیص و توزیع امکانات، زیرساخت‌ها و بودجه‌ها در سراسر کشور بوده است. ظهور صنعت ـ هنر سینما به‌عنوان یک پدیده مدرن در شهرهای بزرگ ایران باعث شد از همان ابتدا، امکانات سینمایی و فناوری‌های مرتبط با آن در پایتخت متمرکز باشد. به‌تدریج دایره توزیع این امکانات، شهرهای بزرگ و مراکز استان‌ها را دربرگرفت اما همچنان شهرستان‌های کوچک و مناطق روستایی از این امکانات بهره‌مند نبودند. این عدم بهره‌مندی در طول دهه‌های طولانی چنان تشدید شده بود که در بسیاری از شهرهای ایران حتی یک سالن سینما برای تماشای فیلم وجود نداشت.

طبق استاندارد جهانی، به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر، باید یک سالن سینما وجود داشته باشد و به گفته محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی، تعداد سالن‌های سینما در کشور تا سال ۱۴۰۰، ۵۷۰ سالن بوده که با توجه به جمعیت ۸۴ میلیون نفری کشور در سال یادشده، به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر کمتر از ۰/۷ سالن سینما در کشور وجود داشته است.

طبق پژوهش‌های انجام‌شده، هم‌اکنون بیش از ۲۰۰ شهر در کشور با جمعیت بیش از ۵۰ هزار نفر فاقد سینما است و از سالن سینما بی‌بهره‌اند و برخی مراکز استان‌ها نیز تنها یک تا سه سالن سینما دارند. به همین دلیل، توسعه زیرساخت سینما و سالن‌های نمایشی جزو اولویت‌های سازمان سینمایی و وزارت ارشاد است.

بر همین اساس، در دو سال گذشته ۲۳۴ سالن افتتاح شده که تا پایان سال به ۳۰۰ سالن می‌رسد. افتتاح نیمی از سالن‌های وعده داده‌شده در کمتر از دو سال، نشانه این است که می‌توانیم به مدیریت فعلی سینما در زمینه ساخت و تجهیز سینماها امیدوار باشیم. این در حالی است که قرار است تا پایان دولت سیزدهم تعداد سالن‌های سینما در کشور به ۱۰۰۰ سالن برسد. بر این اساس، شتاب‌دهی به روند توسعه زیرساخت و سینماسازی از جمله اولویت‌های این دولت بوده است؛ به‌طوری که تعداد سالن‌های سینما از ۵۷۰ سالن در سال ۱۴۰۰ تا امروز به بیش از ۷۹۰ سالن رسیده است. این در حالی است که قرار است علاوه بر ساخت سالن‌های جدید، حدود ۱۰۰ سالن قدیمی موجود در کشور هم در فرآیندی که مؤسسات تأمین‌کننده تجهیزات مانند سینماشهر آن را به عهده گرفته‌اند، از نظر امکانات صوتی و تصویری تجهیز شود. امسال در ادامه سینماسازی و سفرهای استانی که محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی در پیش گرفت، حداقل ۱۲ سالن سینما که ظرفیت بیشتر آنها بیش از ۵۰۰ نفر است، در کل کشور از جمله شهرهای مختلفی نظیر اراک، یزد، آذربایجان غربی و شرقی، شیراز، یاسوج، لرستان، کرمان و تهران افتتاح شد اما مروری کنیم بر سینماها و پردیس‌هایی که در سال‌های اخیر به شبکه سینماهای کشور پیوسته‌است.

پردیس سینمایی پروین اعتصامی اراک

پردیس سینمایی و مرکز همایش‌های «پروین اعتصامی» در مجتمع فرهنگی ـ تفریحی امیرکبیر در نزدیکی بوستان اصلی شهر اراک واقع شده که در مجموع سه سالن با ظرفیت ۵۷۴ صندلی دارد که یک سالن ۵۰۲ نفره و دو سالن ۴۸ و ۲۴ نفره است.

سینما خلیج فارس یزد

«سینما خلیج فارس» شهر یزد که تحت مدیریت حوزه هنری است، با زیربنای ۲۵۰۰ مترمربع در طبقه سوم مجتمع خلیج‌فارس در بلوار آزادگان با چهار سالن مسقف و یک سالن روباز با ظرفیت ۱۸۰ نفر و یک سالن VIP ۲۵ نفره در مجموع ۴۷۵ صندلی افتتاح شد. سالن‌های شماره یک تا چهار این مجموعه هر کدام به ترتیب ۱۸۸، ۹۴، ۱۰۶ و ۸۷ صندلی دارد.

«سینما سیمرغ» بوکان

مجتمع فرهنگی هنری سیمرغ بوکان از توابع استان آذربایجان غربی در دو طبقه و به مساحت ۲۵۰۰ مترمربع در خیابان ساحلی این شهر احداث شده و بخش‌های مختلفی مانند سالن، گالری، کارگاه‌های آموزشی و بخش اداری دارد. آذربایجان غربی، ۲۲ سالن نمایش فیلم در شهرستان‌های مختلف دارد که سه سالن آن فعال و ۱۹ سالن غیرفعال بود و این سینما در بوکان، چهارمین سالن فعال شده در استان است که ۵۰۰ صندلی و پنج سالن آن فعال شده است.

«پردیس سینمایی رکان» در زرقان

رکان نام قدیم شهرستان زرقان از توابع شیراز است که به عنوان نام پردیس سینمایی این شهرستان انتخاب شد. این پردیس سینمایی مجهز به سالن‌های سینمایی ۱۵۲ و ۵۲ نفره است و در مجموع پذیرای ۲۰۴ نفر از علاقه‌مندان به سینما است و سالن سوم آن تا سقف ۲۰ نفر ظرفیت تکمیل شد.

دو سینما در کهگیلویه و بویراحمد

سینما «امید» با مساحتی بیش از ۳۵۴۲ متر مربع با ۱۸۵ صندلی و هزینه بیش از ۵۰ میلیارد تومان افتتاح و هم اکنون این سینما با تجهیزات لازم به مبلغ سه میلیارد تومان راه‌اندازی شد. سینما «سیمرغ» سی‌سخت شهرستان دنا در استان کهگیلویه و بویراحمد نیز با ۲۷۰ صندلی افتتاح شد.

سینما فرهنگ چارایماق در آذربایجان شرقی

سینما فرهنگ واقع در شهرستان چارایماق از شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی با سالنی دومنظوره و ظرفیت ۱۷۰ صندلی مجهز به سیستم پخش دیجیتال در سال ۱۴۰۲ به بهره‌برداری رسید.

سینما «کیو» خرم‌آباد

این سینمای تک‌سالنه با ظرفیت ۳۸۰ نفر و سیستم به روز صوتی و تصویری اعم از ویدئو پروژکتور لیزری، بلندگو، سرور را مؤسسه سینما شهر در خرم آباد تجهیز کرده است. سینما کیو همزمان با شروع جشنواره فجر و با نمایش این فیلم‌ها افتتاح شده است.

نام استان	نام شهر	نام سینما و سالن
کرمان	سیرجان	قدس
	ریحان‌شهر	ریحان
کردستان	مریوان	کردستان
همدان	همدان	فرهنگ(آوینی)
لرستان	خرم‌آباد	شهید آوینی
کهگیلویه و بویراحمد	یاسوج	فرهنگ
	دنا	فرهنگ
	بهمئی	فرهنگ
سیستان و بلوچستان	سراوان	شستون
آذربایجان‌شرقی	تبریز	۲۲ بهمن
بوشهر	بوشهر	شهید آوینی
خراسان‌رضوی	تربت‌حیدریه	فرهنگ (تالار اندیشه)
	سبزوار	مهر (بهمن)
	نیشابور	پردیس مهدوی
	مشهد	برفی
	کاشمر	سینما ایران

۳۳۸ صندلی طی ۱۰ سال ساخته شده که بهمن ماه امسال در فلکه اول صادقیه افتتاح شد.

۵ سالن جدید پردیس سینمایی آزادی

تبدیل پردیس سینما آزادی به مجموعه فرهنگی چندمنظوره که شامل ساخت سالن‌های سینمایی جدید، سالن سینمایی کودک، شهربازی کودکان و فروشگاه کتاب و محصولات فرهنگی است را مؤسسه بهمن سبز از ابتدای دی‌ماه امسال آغاز کرده و برای بهره‌برداری در عید نوروز ۱۴۰۳ آماده شده است. در این طرح پنج سالن سینمایی با ظرفیت بیش از ۳۲۰ صندلی به مجموعه سینمایی آزادی اضافه شده است.

چه سینماهایی در کشور تجهیز شد؟

علاوه بر افتتاح سینما، بعضی سینماها در قالب به‌روز شدن وسایل صوت و تصویر، ویدئوپروژکتور و پرده نمایش تجهیز شد و برخی سالن‌های آمفی‌تئاتر بدون استفاده نیز با همیاری مؤسسه سینماشهر تجهیز شد. در سال جاری سینمای شهرهای میناب و حاجی‌آباد استان هرمزگان پس از تجهیز و به‌روزرسانی، بازگشایی شد. همچنین سالن‌های سینما «فرهنگ» شهر میناب با ظرفیت ۱۴۹ نفر، «خلیج‌فارس» شهر حاجی‌آباد نیز با ظرفیت ۳۰۰ نفر، «فردوسی» تنها سینمای شهر قروه کردستان با ظرفیت ۱۸۷ نفر، سینما «اندیشه» شهر گرمه استان خراسان‌شمالی با ظرفیت ۱۶۳ نفر و سالن سینما و آمفی‌تئاتر «سلیمان ساووجی» ساوه با ظرفیت ۴۰۰ نفر با به‌روز شدن تجهیزاتی مانند صوت و تصویر، ویدئوپروژکتور لیزری و پرده نمایش در این مدت فعالیت خود را از سر گرفت.

دو سینما در استان کرمان

سینما «اطلس» در شهر بم کرمان افتتاح شد. این سینما دو سالن بزرگ و یک سالن کوچک VIP دارد. در حال حاضر یکی از سالن‌های بزرگ این سینما با ظرفیت ۲۰۸ نفر و زیربنای ۵۰۰ مترمربع آغاز به کار کرده است. همچنین سینما فرهنگ جیرفت با ظرفیت سالن ۲۲۰ نفر در مجتمع فرهنگی «شهید مداحی‌پور» واقع شده است. در این سینما امکانات به‌روزی از جمله پرده نمایش بزرگ، سیستم صدا، ویدئوپروژکتور و... نصب شده است.

۵ پردیس جدید در تهران

پردیس سینمایی رزمال با ۲۰۰ هزار مترمربع زیربنا در منطقه ۲۲ تهران با هفت سالن مدرن و مجهز به سیستم‌های پخش روز دنیا با ظرفیت ۸۵۰ صندلی در طبقه پنجم تجاری مجتمع «رزمال» واقع در انتهای اتوبان همت افتتاح شد. این هفت سالن مدرن شامل یک سالن ۲۸۴ نفره، سه سالن ۱۱۳ نفره، یک سالن ۱۰۰ نفره، یک سالن vip، یک سالن ۶۶ نفره و یک سالن کنسرت ۱۷۰۰ نفره می‌شود. همچنین پردیس مدرن سینمایی مرداس در منطقه ۱۲ با چهار سالن نمایش و یک سالن تئاتر با ظرفیت ۵۳۰ صندلی در محل سینما سعدی سابق در مهرماه سال جاری در خیابان جمهوری افتتاح شد.

پردیس سینمایی کوثر که متعلق به شهرداری تهران است، با سه سالن در منطقه ۹ و محدوده خیابان دامپزشکی قرار دارد و دارای یک سالن ۱۲۰ نفره و دو سالن ۸۰ نفره است که در مجموع ۲۸۰ نفر ظرفیت دارد.

پردیس «زیما مال» نیز با چهار سالن با ظرفیت‌های ۱۱۴، ۷۱، ۹۲ و ۶۱ نفره و در مجموع با ظرفیت

شهرهای فاقد سینما چگونه سینمادار شد

در سال ۱۴۰۲ بعضی سالن‌های آمفی‌تئاتر ادارات ارشاد استان‌ها که کاربری سینما نداشت، با اقدامات مؤسسه سینماشهر و حمایت وزارت ارشاد به سالن نمایش فیلم تبدیل شد. براساس اخبار رسمی منتشر شده، سینماهای ۷۸ شهر کشور در سال ۱۴۰۲ با مؤسسه سینماشهر به مبلغ بیش از ۲۸۰ میلیارد ریال تفاهمنامه همکاری امضا کردند. ما در اینجا نام سالن‌هایی را می‌آوریم که کار نصب تجهیزات ۱۷ شهر در آنها به پایان رسیده است.

تعداد صندلی‌های سینما در سال ۱۴۰۲

تعداد صندلی‌های اضافه شده به ناوگان سینماهای کل کشور براساس آمار زیر ۵۵۰۴ نفر است که اگر به این سینماها سالن‌های تجهیز شده را اضافه کنیم، آمار آن احتمالا به حدود ۶۰۰۰ صندلی خواهد رسید.

چرا در نوروز به یکدیگر تبریک می‌گوییم؟

نصرا... پورجوادی
پژوهشگر

نوروز در گیتی، نمودگار آغاز آفرینش است در مینو، ساحتی که در آن صبح و شام نیست، امروز و فردا نیست. مینو ساحت لازمان است و به اعتبار آنچه در پشت‌سر گذاشته‌ایم، ازل خوانده می‌شود. پس نوروز نمودگار روز ازل است، و روز ازل را روز الست هم گفته‌اند، به لحاظ پیمانی که هر یک از ما با مبدأ و اصل خود بسته‌ایم.

این روز را روز سرنوشت نیز دانسته‌اند، یعنی روزی که همه چیز و هر اتفاقی که قرار است بعدا در زندگی برای هر یک از ما رخ دهد در آن تعیین می‌شود. (این مطلب را من در کتاب عهد الست به تفصیل بیان کرده‌ام.) پس همان‌طور که همه چیز در مینو برای هر کس در روز سرنوشت مقدر می‌شود، هر چیزی هم که در طول سال قرار است برای شخص رخ دهد در نوروز مقدر و معین می‌گردد.

نکته دیگر این است که کم و کیف اتفاقاتی که قرار است برای هرکس در طول سال رخ دهد، می‌تواند در روز ازل با خواست انسان مشخص شود. به عبارت دیگر، در روز سرنوشت هم جبر است و هم اختیار، یعنی انسان می‌تواند با خواست خود اتفاقاتی را که در طول سال رخ خواهد داد، تغییر دهد و آن را به سود خود درآورد.

مثلا اگر فقیر است، می‌تواند در آن روز بخواهد که از مال و نعمت بیشتر در طول سال برخوردار شود یا اگر تندرست نیست، بخواهد که به او تندرستی داده شود یا اگر افسرده و غمگین است، بخواهد که در طول سال از خوشحالی و سرزندگی برخوردار باشد.

البته اگرچه اراده و خواست انسان می‌تواند روز سرنوشت در مقدرات دخالت کند، این خواست در صورتی موثر است که دیگران برای شخص بخواهند و به‌اصطلاح دیگران برای او دعا کنند. چرا؟ به دلیل این‌که کسی که در وجود ما می‌خواهد یا اراده می‌کند، «من» یا نفس اماره ماست، خودخواهی‌ها و خودبینی‌ها و خودپسندی‌ها و در یک کلام خودپرستی ماست.

این خودپرستی مانع از برآورده شدن خواست‌های ما می‌گردد اما در دعای دیگران در حق ما، این مانع وجود ندارد. خودپرستی در همه هست ولی روی آن به خود است نه به دیگری. لذا چیزی مانع از اجابت دعا در دعای دیگری وجود ندارد، پس خواست دیگران برای ما، می‌تواند به اجابت برسد. به همین دلیل گفته‌اند که دعا باید از دهان غیر باشد تا به اجابت نزدیک باشد.

از دهان غیر کی کردی گناه / از دهان غیر برخوان کای اله

این غیر هم که در حق ما دعا می‌کند، هرکسی نمی‌تواند باشد. شرایطی باید در او جمع باشد. غیری که خواست او در حق ما امکان برآورده شدن دارد، کسی باید باشد که نفسش پاک باشد. باید دل او از غبار خودپسندی و خودپرستی پاک شده باشد تا دعایش در حق دیگران اجابت یابد.

از اینجاست که مردان بزرگ وقتی خواسته‌اند اقدام به کاری سترگ بنمایند به پاکان متوسل شده‌اند. چنان‌که گفته‌اند فردوسی در آغاز سرودن شاهنامه از محمد معشوق طوسی که یکی از اولیای خدا بود، تقاضا کرد تا از خدا بخواهد که او را موفق بدارد.

پادشاهان نیز، بخصوص سر سلسله‌ها، برای موفقیت خود در سلطنت نزد زهاد، قدیسان و مردان خدا می‌رفتند تا از ایشان توقیع بخواهند. نظامی می‌گوید اسکندر برای توقیع نزد زاهدی رفت و اردشیر بابکان توقیع پادشاهی خود را از نماینده اهورامزدا دریافت کرد (دو کتیبه در این مورد باقی مانده است) و طغرل هم که سر سلسله سلجوقیان بود، نزد باباطاهر عریان رفت و حلقه‌ای گل از وی دریافت کرد که نشانه تایید و توقیع بود.

شرط دیگر این است که آن شخص غیر که برای ما دعا می‌کند، نسبتی با ما داشته باشد و هرچه این نسبت با ما نزدیک‌تر باشد، امکان برآورده شدن دعای او در حق ما بیشتر است. به همین دلیل است که در نوروز رسم است که به دیدن نزدیکان و خویشان بروند و هرکس برای دوست و خویش و قوم خود دعا کند، یعنی از خدا توفیق و برکت و خوشی و تندرستی برای او بخواهد.

تبریک گفتن، برکت خواستن در زندگی دیگری است و بالاخره در میان منسوبان، نزدیک‌ترین افراد به هرکس، پدر و مادر او هستند، چه پدر و مادرانی که نقش پروردگار را از ابتدا برای فرزندان خود ایفا می‌کنند و لذا خواست آنان برای فرزندان از خواست دیگران مؤثرتر است.

دقیقا به همین دلیل است که در قدیم رسم بود که فرزندان در نوروز ابتدا نزد پدر و مادر بروند و از آنان تقاضا کنند تا در روزی که سرنوشت ایشان تعیین می‌شود، برای ایشان خیر و برکت در طول زندگی و به‌خصوص سالی که در پیش دارند، بخواهند. قدیمی‌ها معتقد بودند که اگر شخصی به سعادت رسیده، نتیجه دعا و خواست پدر و مادر او بوده است.

احمد میراحسان | نویسنده و پژوهشگر

ای لیله القدر ما! بازآ!

چیزی از تو در شکوفه سیب است، چیزی از تو در غنچه یاس. در صورتی شکوفه‌های هلو چیزی از توست و در سپیده شکوفه آلوچه.

بیا یا ایها الساقی، شب تاریک و بیم موج

زیبا بهت‌انگیز است و همه زیبایی‌ها از تو لبریزند. بهار رد گام‌های توست و عشق و سبز، سبز بی‌وصف دمادم‌های باش کن فیکون! و شدی تجلی یگانه یکتا

نهان کی ماند آن رازی که تویی

بعد از قابیل، زمین ظلمات شد و ظلم شد و زمستان شد. و آدم، آدم نبود، نومید و بی رؤیا درشب برهوت. تو بودی که ماه بود. تو بودی که ستاره بود:

اگر جهان سراسر حجاب،

خورشید بودی پس ابر.

گل سرخ نشانه است، درخت نشانه است و آیه‌های بهار و باران و برهوتی که چمنزار می‌شود، جان خشک گیاه که سبز می‌شود و می‌روید، از عبور توست و کوه و در و دشت نشان تو دارد. تو همچنان یقین غیب‌الغیوب خدایی، صوم صائمینی و صبر صابرینی، اسماءالحسنای رفیق اعلایی، قامت ظهور قدقامت الصلوه، قیامت اینجایی؛ ای بهار عدل، ای جان دادگری جهانی.

اگر آن ترک شیرازی

اگر آن ترک شیرازی....

مولای ما! ای پناه! ای آه! بیداد در زمین چون گرگ گله می‌درد و ما همه غزه‌ایم و خان یونس؛ ما بلندی‌های غصب شده لبنانیم، ما نیز جولانیم و با خون خویش جولان می‌دهیم در ظلمت، اجساد کودکان غزه با چشم‌های منتظر تو را می‌خواند، تورانوزادان تلف شده از گرسنگی، مادران سربه زار فته در فلسطین، تورا، تورا، تورا، تو را یک جهان بی‌کسی از اعماق تاریکی می‌خواند. یک دنیا اسیران عشرت مدرنیت، مظلومان این توحش و بهیمیت، تورا، تورا می‌نالد.

که سر به کوه و بیابان تو داده‌ای ما را...

تو تنها وعده‌گاه عدل خدایی، تو محل رسوخ سبزهایی، ظهور آن آنی، جایگاه بروز همان‌هایی که نام دیگرشان ماه است و مصداق نه، نه، نه فرشته‌ای و نه گام‌هایت از صخره، نه بلندایت بالاتر از سرو و صنوبر، همین‌گونه به‌گونه مایی اما شگفتا که کهکشان‌ها اریکه تواند. ناقوس‌ها نامت را در عرش طنین می‌افکنند و بادها، بادبان‌ها، دریاها تو را فرمان می‌برند. دانش آسمان‌ها، ژرفای زمین‌ها، سپاهیان تو اند و خود معجزه و آیت عظمایی که از رد گام‌هایت در برهوت خشکجانی، چشمه و چشم‌ها و گیاه بیدار می‌شود ای ماه! ای نوربخش بزرگ! در شب دیجور سیاره سرگشته در ظلمات زمان فریادرس، ای فریادرس!

یا برید الحمی حماک ا...

مرحبا مرحبا تعال تعال

بیا که بویت را می‌رم....

تو هستی که هستی هست، که هستان هستند، تو هستی که قرآن هست، لیله‌القدر هست، که کلمات تامه، همین حالا میان ما زنده و جاری‌ست، ای نور ممتد علی و ای آیه فاطمی! تو چشم براهی هزار ساله مایی، چنان که علف‌های زیر برف در انتظار فروردین. تو نوروز و روزبهی فردایی، تو از جانِ پاکبازی بی چشمداشت، از فواد خدیجه‌زاده شده‌ای. از زهدان نورای نیر اعظم! فرود آمده‌ای تو رؤیای فاطمه‌ای، ذوالفقار علی، آه زینبی و تو مرهم اشک جانسوز عباس بر مشکی، تو عمود خیمه امیدی و عشقی، تویی که کمر بشکسته حسین را راست می‌کنی. تو حیاتی جمع گسست ناپذیر مناسکی، عبودیت، عبادت، فرهنگ زندگی روزمره و میان ما زیست جهان انواری، تو رمضانی، دعای افتتاح و بهار قرآنی، تو همان حقیقت دعای سحری که از خدا جز خدا نمی‌خواهد.

تو رحمه ا... للعالمینی، لیله القدر مایی، جان محمدی، جانان فاطمه، مان علی، سان حسن و جان غریب حسین جانی، تو یک کلام، جان جان جان تمام بهارانی.

ز کوی یار می‌آید نسیم باد نوروزی...

بهارا! بهار آمده است، نوروز نیامده است، تو ذکر بیا بیایی یک جهانی و همه غزل‌های منتظر حافظ تو را سروده است.

تو روزنو و نوروز نیامده مایی؛ ما ظلمات و تو ماه ماهانی. ما خاکستری از گناهیم و زمستانیم، از پا فتاده‌ایم و اجاق مرده، آتش فسرده‌یم، تو تمام امید همیشه جوان گل همیشه بهاری، تو عفوی و رستگاری، یگانه درمانی.

سخن در پرده می‌گویم

چو گل از غنچه بیرون آی

که بیش از پنج روزی نیست

حکم میر نوروزی

ترسم آن است قیامت برسد

جان نرسد

ای جان جان جان بهاران! گر طبیب درد خود بودیم خدا چرا تو را درمان آفرید. بیا که جان به لب آمده‌ست، ای قاصد روزان ابری! ای روز نو، نوروز! کی می‌رسی از راه؟

حکایت شب هجران فروگذاشته به...

که شاهدی و حی و حاضری و دانایی و ما می‌دانی نقطه تسلیمیم در دایره قسمت اما مرا مهر سیه چشمان زسر بیرون نخواهد شد؛ ای غنچه همیشه بهار نرگس!